

Bemærkninger til forslaget.

Baggrunden for OEEC's omdannelse til OECD.

Ved overenskomst af 16. april 1948 oprettedes Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde (OEEC). Organisationen vigtigste opgave var dengang fordelingen af USA's hjælpeydelse til Vesteuropa (Marshall-hjælpen) og samarbejde om Europas økonomiske genopbygning; i denne forbindelse kom frigørelsen af medlemslandenes indbyrdes handels- og betalingsforhold til at spille en dominerende rolle. Den første fase, Marshall-hjælpens fordeling og mest hensigtsmæssige anvendelse, strakte sig over ca. 4 år. Den økonomiske genopbygning fuldførtes i de følgende år og afløstes af den økonomiske fremgang, der i slutningen af 1958 var nået så vidt, at det blev muligt for de fleste vesteuropæiske lande at indføre ydre konvertibilitet for deres respektive valutaer. Med hensyn til handelens frigørelse lykkedes det at få vedtaget og håndhævet en række betydningsfulde regler om liberalisering af importen og om forbud mod kunstige eksportstøtteforanstaltninger.

Efterhånden som de mængdemæssige begrænsninger for handelen afvikledes, blev toldsatserne den mest mærkbare hindring for handelens fortsatte udvikling. Der kunne imidlertid ikke opnås enighed i OEEC om at tage toldspørgsmålet op; i stedet blev det henvist til GATT og samtidig taget op i mindre landegrupper, først og fremmest Det europæiske økonomiske Fællesskab. Dette gav stødet til forhandlingerne inden for OEEC om et stort europæisk frihandelsområde, men henimod slutningen af 1958 brød disse forhandlinger som bekendt sammen, og forhandlinger om en samlet europæisk løsning af markedsproblemerne er ikke siden blevet ført inden for OEEC's rammer. Efter at de fleste vesteuropæiske valutaer ved udgangen af 1958 var blevet gjort ombyttelige med dollar'en, mistede OEEC en væsentlig del af sin betydning som organ for regionalt handelspolitisk samarbejde. Medens EFTA (De Syv) og EEC (De Seks) hver for sig betræder nye veje for frigørelse af handelen mellem deres respektive medlemslande, søger man inden for GATT på universel basis at gennemføre handelspolitiske regler af omtrent tilsvarende art som i OEEC, men uden særfordele for regionale grupper og ifølge sagens natur hidtil med noget mindre effektivitet.

Europas økonomiske genopbygning og fremgang og den ugunstige udvikling i USA's betalingsbalance, der for en væsentlig del skyldes USA's

økonomiske bistand til udviklingslandene, betød en voksende erkendelse af behovet for et europæisk-amerikansk samarbejde med hensyn til økonomisk politik og økonomisk og teknisk bistand til udviklingslandene.

Det var på baggrund af denne udvikling, at der i begyndelsen af 1960 indledtes forhandlinger mellem OEEC-landene og USA og Canada om en reorganisering af OEEC sigtende mod en udvidelse af medlemskabet med USA og Canada og en målsætning i overensstemmelse med de ændrede forudsætninger for vestligt økonomisk samarbejde. Forhandlingerne afsluttedes med undertegnelsen den 14. december 1960 af *konventionen om Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling* (OECD). Samtlige OEEC-lande, USA og Canada har undertegnet konventionen.

Overenskomstens tekst er forelagt de interesserede myndigheder, der har kunnet tiltræde dens udformning.

Resumé af overenskomstens indhold.

Den nye organisations formål skal i henhold til *artikel 1* være at fremme en politik, der har til formål at sikre størst mulig økonomisk vækst og beskæftigelse og en stigende levestandard i medlemslandene under opretholdelse af finansiell stabilitet. Organisationen skal endvidere søge at bidrage til den økonomiske vækst i udviklingslandene og til udvidelse af verdenshandelen på multilateral ikke-diskriminatorisk basis. For at opnå disse mål forpligter medlemslandene ved *artikel 2* sig til enkeltvis og samlet at fremme udnyttelsen af deres respektive økonomiske ressourcer, at fremme udviklingen af deres tekniske og videnskabelige reserver og opmuntre til forskning og faglig uddannelse, at føre en politik, som fører til økonomisk vækst og indre og ydre finansiell stabilitet, og som afværger uheldige økonomiske udviklingstendenser, som kan bringe deres egen eller andre landes økonomi i fare, at bestræbe sig på at reducere eller afskaffe hindringer for handels- og betalingssamkvemmet samt opretholde og udvide liberaliseringen af kapitalbevægelser, og at bidrage til den økonomiske udvikling af udviklingslandene såvel inden for som uden for medlemskredsen i særdeleshed ved hjælp af kapitaltilførsel til disse under hensyn til deres behov for teknisk bistand og større eksportmuligheder.